

Any 2008. Programa núm. 23

22 – 31 desembre 2008

Filmoteca

de Catalunya

Dana Andrews

Record de Paul Newman

Centenari de Dana Andrews

Record de Xie Jin

El film del mes

Record de Paul Newman

Finalitzem l'homenatge a l'actor i director Paul Newman amb alguns dels films més destacats que va interpretar i dirigir al llarg de la seva carrera. No obstant això, volem destacar els films que estableixen una més que curiosa connexió de Newman amb Catalunya. És el programa on s'inclou el documental *3055 Jean Leon* d'Agustí Vila, entorn de la figura de Ceferino Carrión, que amb el nom de Jean Leon va triomfar a Hollywood on va fundar un restaurant pel qual va passar la flor i nata del cinema, entre d'altres, Paul Newman. El programa es completa amb l'anunci publicitari que Paul Newman va rodar el 1989 pel cava Freixenet i que podem projectar gràcies a la gentilesa d'aquesta empresa catalana. Agraïments: British Film Institute, Cinemateket-Svenska Filminstitutet, Filmoteca Española i Freixenet, S.A.

Sensible i personal

El 1968, al cim de la fama hollywoodenca, Paul Newman decidí fer el salt cap a la direcció. El movia un enorme desig d'expressar-se, de fer obra personal, però també la necessitat de vehicular la feina de la seva dona, l'actriu Joanne Woodward. La novel·la *A Jest of God*, de Margaret Laurence, seria la base de *RACHEL, RACHEL*, un penetrant retrat de dona, una *woman's pic*, en tota regla. Woodward va posar-se a la pell d'una mestra d'un poble sureny, sexualment reprimida (35 anys i encara verge), ofegada per una mare terrible i per l'abúlia de la vida provinciana. Newman va gosar entrar en territori *bergman* (una pel·lícula introspectiva i intimista, un escrutini a fons de l'univers femení) i en va sortir amb una obra fluida i sincera, cristal·lina en la posada en escena. La crítica novaiorquesa premià Woodward i Newman. I, entre altres guardons, *RACHEL, RACHEL* va optar a quatre Oscar, entre ells, millor pel·lícula i millor actriu protagonista. No fou un paper dolent per a un debutant. Quatre anys després, el 1972, Newman repetí l'operació: *EL EFECTO DE LOS RAYOS GAMMA SOBRE LAS*

Hud de Martin Ritt

MARGARITAS, adaptació, pel prestigiós Alvin Sargent, d'una obra de teatre de Paul Zinder; un altre bon paper per la seva costella: una dona desencantada i frustrada, a la deriva, amb dues filles, una de les quals li diu *Betty la boba*. De nou es va imposar la categoria de l'actriu, recompensada a Cannes amb el premi a la millor interpretació.

Entre *RACHEL, RACHEL* i *EL EFECTO...*, Newman es va fer amb les regnes de *CASTA INVENCIBLE* (1970), una pel·lícula interpretada per ell que començà a realitzar Richard A. Colla però que, per desavinences amb l'actor, abandonà. Sobri melodrama forestal, ambientat en els bells boscos d'Oregon, el film comptava amb un paper prodigiós a càrrec de Henry Fonda, el patriarca orgullós d'aquesta casta que anunciava el títol en castellà (l'original era *SOMETIMES A GREAT NOTION*, el mateix de la novel·la *beat* de Ken Kesey en què es basava), i amb una escena per recordar: la llarga agonia del germà de Newman (Richard Jaeckel), amb la seva cama atrapada per un tronc al mig del riu, amb el nivell de l'aigua pujant fins al desenllaç fatal; una escena llarga i tensa, en què Newman va demostrar haver après de Hitchcock, el seu director a *CORTINA ESQUINÇADA*, on hi havia una altra memorable mort dilatada.

Després d'un producte televisiu, *THE SHADOW BOX* (1980), inspirat en una peça de Michael Cristofer i de nou protagonitzat per la seva dona, Newman rodà una altra pel·lícula de caràcter personal, *HARRY I FILL*

El zoo de cristal de Paul Newman

(1984), aquesta vegada reservant-se el paper principal i desplaçant Woodward a un de secundari, atès que l'interès de la cinta se centra en les (díficils) relacions del seu personatge amb el fill, per mitjà de la qual, sens dubte, reverberava el record de Scott Newman, el fill de l'actor (del seu matrimoni anterior amb Jackie White) finat el 1978. La seva faceta de director va donar el darrer fruit el 1987: *EL ZOO DE CRISTAL*, en què va voler perpetuar la composició de Woodward en la representació del clàssic de Tennessee Williams que l'actriu va fer dos anys abans; teatre filmat, però molt ben filmat. El conjunt de la curta (en nombre de títols) però, si més no, intensa obra de Newman com a director té un batec que, en els millors moments, recorda John Cassavetes: un cinema sensible amb un gust freqüent per la improvisació i un coneixement profund de les relacions personals. El fet que ambdós fossin també actors i casats amb una actriu magnífica (Gena Rowlands en el cas de Cassavetes), amb la qual s'entenen bé i de les actuacions de la qual en van extreure or pur, subratlla la semblança. Newman, a més, fou sempre un realitzador humil, sense creure's diví: veient les pel·lícules que signà, tan properes, humanes, ningú no diria mai que es tracta de l'home que escala el cim més alt del glamur cinematogràfic.

Jordi Batlle Caminal (*La Vanguardia*, 28 de setembre de 2008) ▶

Centenari de Dana Andrews

La manca d'espai no ens permet commemorar tots els centenaris de l'any. Per això, acabem l'any tot recordant Dana Andrews, el centenari del qual se celebra el dia 1 de gener del 2009. Andrews mai no va ser una gran estrella, però sí que fou un actor excel·lent, apreciat pels bons cinèfils i que va deixar empremta en films com ara *Incidente en Ox-Bow*, *Los mejores años de nuestra vida*, *La noche del demonio*, *Daisy Kenyon* (que tot just acabem de veure com a «Film del mes» el passat no-

vembre) i alguns memorables títols de la sèrie negra, sobretot a les ordres d'Otto Preminger i Fritz Lang. Precisament dos films d'aquests directors (*Laura* i *Más allá de la duda*, respectivament) ens serveixen per recordar aquest actor d'innegable versatilitat que va morir el 1992.

Dana Andrews

Amb un nom impossible (hom xiuxiueja que els periodistes de la darrera fornada el consideraven propi de dones!),

Laura d'Otto Preminger

Dana Andrews duu el record d'un Hollywood sense prime-res figures masculines consolidades: reflux discret del final dels anys de guerra que la massa de pel·lícules produïdes i llançades a Europa no permetia aleshores de percebre. Pensava en el teatre ja als anys universitaris, després en una carrera de cantant d'òpera, però la crisi no li va permetre d'anar a Califòrnia (i abastar l'escena) abans d'haver estat comptable i fins i tot treballador de benzineria, ja amb la trentena al damunt.

La seva virilitat natural gairebé no el predestinava a encarnar els habituals galants joves. Onzè en l'ordre dels títols de crèdit a THE WESTERNER (1940), de Wyler, amb prou feines se'l recorda més a TOBACCO ROAD, on John Ford ja el feia creuar-se amb la jove Gene Tierney, o a SWAMP WATER, de Jean Renoir, el 1941. Aquest nadiu de Missouri no es va imposar pas tot vivint al Sud Profund, ni com a valedor de Barbara Stanwyck a una comèdia com ara BALL OF FIRE, de Hawks (on dona vida a un gàngster) o de Danny Kaye a UP IN ARMS (RUMB A L'ORIENT - 1944), d'Elliot Nugent. Aquestes pel·lícules agradables es van eclipsar, en tot allò que el concerneix, per THE OX-BOW INCIDENT. En aquest producte aspre de William Wellman, que sense ésser l'obra mestra «anunciada» fa prou honor a la seva notòria reputació, interpretava la víctima, primer potencial i després real, d'un linxament amb un curiós matís de fatalisme.

És a causa d'una recomanació personal de Preminger (a partir de què?) que Zanuck contracta Dana Andrews per a LAURA, fins i tot abans d'atorgar la direcció de la pel·lícula al seu productor murri: aquesta serà l'oportunitat única de l'actor, davant dels nostres ulls de cinèfils (entre diverses generacions), de fer-se veure com l'Home destinat a constatar que Laura és viva, després de fer-nos compartir un inici com a necròfil galopant; i tot mitjançant un registre limitat d'esguards, de gestos i de somriures (els seus dos somriures adreçats a la Gene Tierney ressuscitada —quan sembla descendida del seu retrat, i quan aquesta amenaça de trucar a la policia—, donen la mesura del seu talent en el matís infinitesimal!). Aquesta conjunció força singular de sobrietat innata i d'intensitat autèntica serà la que llançarà l'actor cap a la interpretació d'un seguit de papers sòlids. Fou advocat a BOOMERANG! d'Elia Kazan, i «heroi gairebé positiu» al millor film de Wyler, THE BEST YEARS OF OUR LIVES: aquí esdevé completament creïble com a antic combatent capaç de redreçar la seva pròpia història i d'assumir la Història (particularment en colpejar un «aïllacionista» de 1945, és a dir un feixista).

L'esquerda, la falla secreta indicada per Preminger a les altres dues pel·lícules, una amb Gene Tierney (WHERE THE SIDEWALK ENDS), i l'altra sense ella (FALLEN ANGEL), seria explotada per Jacques Tourneur (de qui era amic): THE FEARMAKERS el va veure com a anticomunista exhaust abans d'hora pel trucatge d'un combat que ell no havia escollit, imposat com el crepuscle s'imposa al Lincoln Memorial. I a la indiscutible NIGHT OF THE DEMON, se'l percep fascinat per l'horror que se suposa que ha de combatre perquè evidencia l'estranya natura humana (ja sia que es tracti de la visita a la universitat, sia per l'episodi a casa dels hiendats satànics). Qui traurà més profit d'aquesta falla,

d'aquesta esquerra, serà Fritz Lang, lluny de tot allò pintoresc. El periodista de WHILE THE CITY SLEEPS, amb tota la seva extraordinària barreja d'arribisme i de candidesa, de cinisme i de fragilitat, és el doble del monstre que combat: aquí encara s'imposa una economia extrema de recursos, en aquest cas, sempre el somriure (cada cop més ombrívol vers la seva «promesa») i la mà que es passa ràpidament pels cabells massa engominats. Pel que fa al sospitós voluntari de BEYOND A REASONABLE DOUBT, l'actor se'n surt esplèndidament ja que és ensems antipàtic, d'entrada, i gairebé llastimós en el seu esverament, i després en la seva resignació final. Tret dels instants de necessària condició febril, parlar aquí d'*understatement* (atenuació de l'expressió) encara seria massa «positiu». L'actor sembla dominat per una sensació permanent d'inseguretat i alhora per l'anhel de fer-se'n escàpol.

El jove encantador, groller però disposat a la «redempció», de FALLEN ANGEL, el «fals bestia» de WHERE THE SIDEWALK ENDS, comença a madurar, sempre habitual en els cineastes que creuen més en el suggeriment que en l'expressivitat; l'«ombra» de Herman Melville a ENCHANTED ISLAND senyoreja sense cap inversemblança, penúltima pel·lícula (i encantadora) d'Allan Dwan, qui, no obstant això, acusarà l'actor d'alcoholisme (1958).

Seguidament, la seva carrera va declinar, hom estaria temptat a dir normalment, enmig de la gran desbandada dels anys seixanta, i gira cap a la televisió (serà el protagonista principal d'una sèrie, BRIGHT PROMISE, que s'estendrà des de 1969 a 1972). Alhora, prova de retornar al *western* que tant va significar per a ell en els inicis i en els seus primers èxits (CANYON PASSAGE, Jacques Tourneur, 1946). Només Preminger es recordarà d'ell a IN HARM'S WAY; aquí encarna un almirall falsament enlluernador en societat que en realitat la rutina ha afeblit, transigent fins a la indecisió, el fracàs del qual en una missió de confiança (preparar la reconquesta del Pacífic) permet a John Wayne guanyar-se els galons. Amb els seus cabells canosos tot assegurant-li certa mena d'elegància intemporal, encara se'l va poder veure com a «estrella convidada» a «pel·lícules de catàstrofes» (AIRPORT 75 de Jack Smight), i de manera més inesperada a THE LAST TYCOON (Elia Kazan, 1976), perfectament a l'alçada de les seves possibilitats. Aquest paper implicava la coneixença del darrer reflex del Hollywood d'abans; poc després, Andrews es retirava definitivament. Si oblidem les seves altres darreres prestacions d'aleshores, les coproduccions sense diners o dirigides per realitzadors de segona, hom veu dibuixar-se un triangle singular (Lang-Preminger-Tourneur) on l'actor ocupa el centre: violència continguda, melangia encoberta, oscil·lació entre l'apatia i la generositat, inquietud «ben amagada» però perceptible als espectadors que estan a l'«aguait» d'aquells que voregen l'abisme. Però encara hi ha espectadors a l'aguait? No és pas només a LAURA que el joc de Dana Andrews serà un regal pels espectadors, per bé que —car es fa necessari recordar l'oportunitat de què va gaudir— la pel·lícula (i s'ha d'admetre) no immortalitza pas menys, tot i que en segon terme, l'actor que l'actriu.

Gérard Legrand (Positif, N° 385, Mars 1993) ▶

▶ Record de Xie Jin

Xie Jin (1923-2008), amb una carrera iniciada com a actor el 1938, és d'aquells directors que resulten pràcticament desconeguts al nostre país. Una de les seves pel·lícules destacades és Germanes d'escena (1965, exhibida a la Filmoteca el 1996), per la qual va ser denunciat com a «humanista burges», patint la repressió de la Revolució Cultural que va dur a terme el govern xinès durant la dècada dels seixanta del segle passat. Va ser rehabilitat a mitjan la dècada dels setanta. La mort el va sorprendre mentre treballava amb altres destacats cineastes xinesos en el film commemoratiu dels Jocs Olímpics de Pequín celebrats l'estiu del 2008. El nostre homenatge és amb la seva única pel·lícula estrenada comercialment aquí, La guerra del opio. ▶

Proper programa: Els millors films de l'any. El film del mes: *Johnny Guitar* de Nicholas Ray. Aula de cinema. **Propers cicles:** Joel i Ethan Coen. Docs Barcelona. Joaquin Romero Marchent.

▶ El film del mes

En aquesta darrera setmana de l'any teniu encara tres oportunitats per veure *La balada de Cable Hogue* de Sam Peckinpah. ▶

Avis: El 31 de desembre CADUQUEN tots els abonaments venuts durant el 2008. Ja són a la venda els nous abonaments per a l'any 2009, que tenen els preus següents:

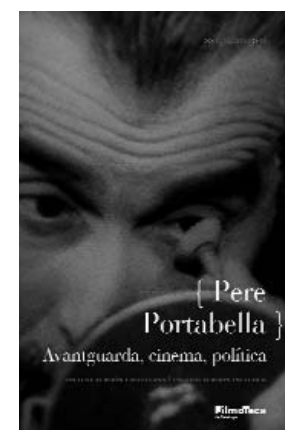
Abonament de 50 sessions al preu de 50 euros. Es vendrà fins el 31 de maig del 2009. Vigència: de l'1 de gener al 31 de desembre del 2009.

Abonament de 10 sessions al preu de 18 euros. Es vendrà durant tot l'any 2009. Vigència: de l'1 de gener al 31 de desembre del 2009.

▶ Publicacions de la Filmoteca de Catalunya i Editorial Pòrtic de l'any 2008:

Col·lecció Cineastes núm. 9: JOSEP ANTON PÉREZ GINER. LA VERITABLE HISTÒRIA DE L'INNOBRABLE de Piti Español.

Col·lecció Cinestes núm. 10: PERE PORTABELLA. AVANTGUARDA, CINEMA, POLÍTICA de Felix Fanés.

Col·lecció Cineastes núm. 11: JORDI FELIU. UN CREADOR A L'ESPANYA DE LES "MERAVELLES" de Lluís Bonet Mojica.

► Tràiler 2009:

Els germans Coen

Comèdies

Werner Herzog

Centenari de Joseph Losey

Els anys 70

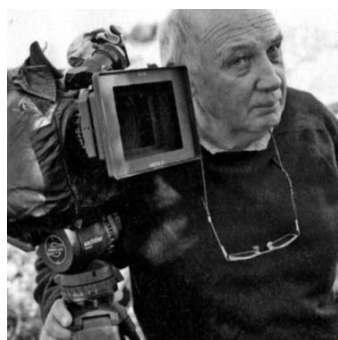
Centenari de Joseph L. Mankiewicz

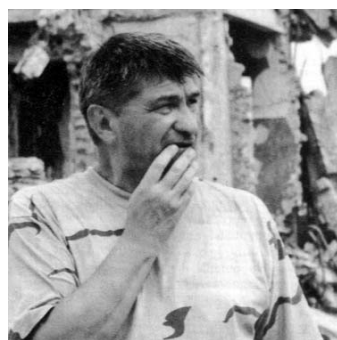
Centenari d'Elia Kazan

Roy Andersson

Raymond Depardon

Sokurov, documentalista

L'estudi Mejrabpom, el Hollywood roig

Novíssims italians del segle XXI

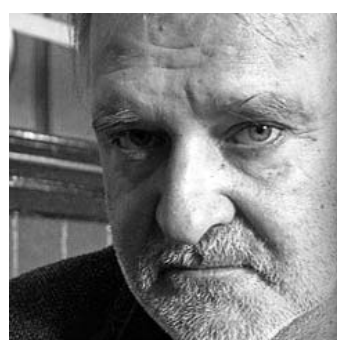
Còmics a 24 ips

Ross McElwee

The Heavies

Béla Tarr

Els millors films de l'any

Aula de cinema

El film del mes

Premis Goya

DILLUNS 22

17:30

Record de Paul Newman:
The Sting / L'ensarxada
George Roy Hill, 1973. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Robert Shaw, Charles Durning, Ray Wals-ton, Eileen Brennan. EUA. VOSC. 128'

Quatre anys després de l'èxit de *Butch Cassidy and the Sundance Kid* la Universal va reunir pràcticament al mateix equip d'aquell atípic *western* per realitzar, sota una fórmula similar, aquesta barreja de comèdia i cinema de gàngsters que fou un dels títols cabdals de la moda *retro* que imperava aleshores a Hollywood. La gran ambientació, l'acurat vestuari, el carisma de la parella protagonista en el que fou el seu darrer treball junts i el mític *ragtime* d'Scott Joplin van assegurar l'èxit comercial del film, que també es va premiar amb set Oscars: millor film, director, guió original, direcció artística, vestuari, muntatge i banda sonora. El film va tenir una seqüela, *The Sting II*, dirigida per Paul Kagan que va passar sense pena ni glòria. Estrenada amb el títol *El golpe*.

Repetició els dies 27 i 30.

19:45

El film del mes:
The Ballad of Cable Hogue / La balada de Cable Hogue
Sam Peckinpah, 1970. Int.: Jason Robards, David Warner, Strother Martin, Stella Stevens, Slim Pic-kens. EUA. VOSE. 121'

El personatge de Cable Hogue és l'emblema de l'Oest que s'acaba, mentre que l'automòbil representa l'arribada dels nous temps, que, a la part final, assolirà un simbolisme més que evident, com la manera d'acabar amb tota una època. Peckinpah, per descomptat, dedica la seva poesia a favor del personatge. És un dels seus films primordials.

Repetició els dies 27 i 29.

22:00

Record de Paul Newman:
Hud / Hud
Martin Ritt, 1963. Int.: Paul Newman, Patricia Neal, Melvyn Douglas, Brandon De Wilde, John Ashley, Whit Bissell, Val Avery. EUA. VOSC. 112'

Paul Newman fa una característica composició de jueu rebel enfrontat al seu pare, l'amo d'un ranxo de Texas, en aquesta adaptació d'una novel·la de Larry McMurtry, -l'autor també de *The Last Picture Show*- molt ben posada en escena per Ritt. Patricia Neal, Melvyn Douglas i la fotografia de James Wong Howe guanyaren l'Oscar, mentre que Newman va rebre la tercera nominació com a actor. La música és d'Elmer Bernstein. Aquesta fou la quarta de les sis col·laboracions que el cineasta va establir amb Paul Newman, amb qui connectava en ideals i mètode d'interpretació. Estrenada amb el títol *Hud, el més salvatge entre mil*.

Repetició el dia 24.

DIMARTS 23

17:30

Record de Paul Newman:
The Verdict / El veredict
Sidney Lumet, 1982. Int.: Paul Newman, Charlotte Rampling, Jack Warden, James Mason, Milo O'Shea, Lindsay Crouse. EUA. VOSC. 127'

Una acusació injusta va enfonsar la carrera de l'advocat Frank Galvin. Alcoholtitzat i en plena decadència veu com un antic soci li ofereix d'investigar un cas de mala pràctica mèdica que ha provocat el coma a una pacient d'un hospital. A partir del guió que David Mamet va extreure de la novel·la de Barry Reed, Lumet ofereix un dels millors exemples del cinema judicial, amb un excepcional Paul Newman que, amb accent greu i profund, ha de fer front a la corrupció, els abusos de poder i l'ètica professional i personal. Paul Newman va rebre la sisena nominació a l'Oscar com a millor actor. Estrenada com *Verdicto final*.

Repetició el dia 28.

20:00

Record de Paul Newman:
Absence of Malice / Absència de malícia
Sydney Pollack, 1981. Int.: Paul Newman, Sally Field, Bob Balaban, Melinda Dillon, Luther Adler, Barry Primus. EUA. VOSC. 112'

Una periodista ambiciosa culpa de la desaparició d'un líder sindical a un empresari de licores sense contrastar la informació que ha rebut. «Després del cas Watergate tinc la impressió que els periodistes d'investigació, els grans reporters, han estat afectats pel síndrome de l'estrella. Són més propensos a denunciar que a explicar. Aquest fet fa preocupar de debò. Han adquirit una mentalitat assassina» (Sydney Pollack). Sense qüestionar mai la llibertat

de premsa i el dret a la informació, dos dels principals fonaments de la societat americana, Pollack s'interroga sobre els límits d'aquests drets i la responsabilitat que impliquen. El film va aixecar força polèmica entre molts periodistes dels EUA, que, sortint en defensa del gremi, consideraven que no s'ajustava a la realitat. Paul Newman va ser nominat a l'Oscar, premi que finalment es va ender Henry Fonda pel seu treball a *On Golden Pond*.

Repetició el dia 30.

22:00

Record de Paul Newman:
Anunci de Freixenet
Joaquim Padró, 1989. Int.: Paul Newman. Catalunya. VO. 80". Projectió en DVD

Des de 1977 un dels anuncis publicitaris més famosos de l'època de Nadal és el del cava català Freixenet (Carta Nevada), que el Nadal del 2007 va donar la campanada amb el macrospot rodut per Martin Scorsese en homenatge a Hitchcock. Tanmateix les dècades precedents, aquests anuncis tenien sempre diverses coses en comú: un *look* espectacular, les ballarines vestides de daurat i, sobretot, el protagonista d'alguna figura rellevant del món de l'espectacle internacional. El 1989 aquesta figura va ser Paul Newman, que va rodar un spot ple d'encant, fet per la productora Rodar y Rodar a través de l'agència Tandem-Capmany-Guasch.

3055 Jean Leon

Agustí Vila, 2006. Catalunya. VOSC. 103'

Documental que aprofundeix en la singular personalitat d'un espanyol al Hollywood daurat. Ceferino Carrión va deixar Espanya de políssim en un vaixell de càrrega. Quan va arribar a Los Angeles es feia dir Jean Leon, un home que es transformava a si mateix constantment i que va acabar regentant el restaurant més popular de Beverly Hills. Robert Wagner, Angie Dickinson, Dennis Hopper, Barbara Rush i Paul Newman són algunes de les personalitats entrevistades al film.

Repetició el dia 27.

DIMECRES 24

17:30

Record de Paul Newman:
Hud / Hud
Martin Ritt, 1963. Int.: Paul Newman, Patricia Neal, Melvyn Douglas, Brandon De Wilde, John Ashley, Whit Bissell, Val Avery. EUA. VOSC. 112'

Vegeu el comentari del dia 22.

19:30

Centenari de Dana Andrews:
Laura / Laura
Otto Preminger, 1944. Int.: Gene Tierney, Dana Andrews, Clifton Webb, Vincent Price, Judith Anderson, Dorothy Adams, James Flavin. EUA. VOSE. 88'

Preminger considerava *Laura* com el seu veritable primer film; aquell en què, per primera vegada, va poder expressar-se com a realitzador. Tanmateix, els preparatius i el rodatge del film van ser d'allò més tempestuosos. La lluita amb Zanuck (que havia acomiadat Preminger anys abans i que primerament va imposar, com a director de *Laura*, Rouben Mamoulian) va ser titànica, però no va impedir, això no obstant, que aquest *thriller* enigmàtic entrés amb tots els honors a la història del cinema.

Repetició el dia 31.

22:00

No hi ha sessió

DIJOUS 25

17:30

No hi ha sessió

19:30

No hi ha sessió

22:00

No hi ha sessió

DIVENDRES 26

17:30

No hi ha sessió

19:30

Record de Paul Newman:
The Glass Menagerie / El zoo de cristall
Paul Newman, 1987. Int.: Joanne Woodward, John Malkovich, Karen Allen, James Naughton. EUA. VOSE. 134'

Durant l'estiu de 1985 i la primavera de 1986, tot l'equip d'actors d'aquest film, llevat de Malkovich, va interpretar aquesta obra de Tennessee Williams als escenaris de Massachusetts i Connecticut. Newman, amb l'ànim de preservar per a la posteri-

tat un gran treball interpretatiu de la seva dona, va filmar l'obra pràcticament tal com era el muntatge teatral i va obtenir un gran èxit artístic. Malgrat tot, el rodatge es va fer en un estudi de Nova York i es va veure beneficiat per l'aportació tècnica de Michael Ballhaus en la fotografia i el disseny de producció de Tony Walton.

Repetició el dia 29.

22:00

Centenari de Dana Andrews:
Beyond a Reasonable Doubt / Más allá de la duda
Fritz Lang, 1956. Int.: Dana Andrews, Joan Fontaine, Sidney Blackmer, Philip Bourneuf, Barbara Nichols, Arthur Franz, Edward Binns. EUA. VOSE. 80'

Un escriptor que lluita contra la pena de mort posa en marxa, amb l'ajut d'un editor de diaris, un pla que el faci aparèixer com a culpable d'un crim, per tal de demostrar els errors en què pot caure el sistema jurídic. Aquest film, despietat i negre, fou el darrer que Lang va rodar als EUA ja que, cansat de les manipulacions dels productors, va decidir tornar a Alemanya després de 20 anys de carrera americana.

Repetició el dia 31.

DISSABTE 27

17:30

Record de Paul Newman:
Anunci de Freixenet
Joaquim Padró, 1989. Int.: Paul Newman. Catalunya. VO. 80". Projectió en DVD

3055 Jean Leon

Agustí Vila, 2006. Catalunya. VOSC. 103'

Vegeu el comentari del dia 23.

19:30

El film del mes:
The Ballad of Cable Hogue / La balada de Cable Hogue
Sam Peckinpah, 1970. Int.: Jason Robards, David Warner, Strother Martin, Stella Stevens, Slim Pic-kens. EUA. VOSE. 121'

Vegeu el comentari del dia 22.

21:45

Record de Paul Newman:
The Sting / L'ensarxada
George Roy Hill, 1973. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Robert Shaw, Charles Durning, Ray Wals-ton, Eileen Brennan. EUA. VOSC. 128'

Vegeu el comentari del dia 22.

DIUMENGE 28

17:30

Sessió infantil:
Horton Hears a Who! / Horton
Jimmy Hayward, Steve Martino, 2008. EUA. VE. 90'

La pel·lícula, un film deliciós basat en un conte del Dr. Seuss, ens presenta un imaginatiu elefant, anomenat Horton, que escolta un crit debíl d'auxili provinent d'una diminuta brossa de pols que flota a l'aire. Tot i que Horton encara no ho sap, aquesta brossa allotja una ciutat sencera anomenada Vilaqui, habitada pels microscòpics Qui, al comandament dels quals hi ha el Batlle. Malgrat ser objecte de les riotes i les amenaces dels seus veïns, que pensen que li falta un bull, Horton està decidit a salvar la partícula... perquè «una persona és una persona, per molt petita que sigui».

19:30

Record de Xie Jin:
Yapian zhanzheng / La guerra del opio
Xie Jin, 1997. Int.: Bob Peck, Simon Williams, Philip Jackson, Corin Redgrave, Bao Guoan, Lin Liankun, Lang Shung. La Xina-Japó. VOSE. 107'

La primavera del 1839, davant de l'alarmant i desenfrenat abus del comerç d'opi, causant d'estralls tràgics en milions de famílies xineses, l'emperador Daoguang ordena a Liu Xexu que faci front a aquesta terrible plaga. Els més importants comerciants d'opi són detinguts i condemnats a mort mentre que el juny d'aquest mateix any es porta a terme la primera i més impressionant destrucció de droga de la història. Els comerciants anglesos declaren davant del govern britànic que la seva mercaderia ha estat cremada per ordre de l'emperador, i exigeixen una compensació en l'àmbit personal i econòmic. El Parlament de la Gran Bretanya es reuneix urgentment per tractar el tema i, després de 271 vots a favor i 262 en contra, s'ordena declarar la guerra a la Xina. Una superproducció èpica que barreja amb mestria espectacle i Història per explicar en detall com Hong Kong va passar a mans dels anglesos. El film es va estrenar l'1 de juliol del 1997, quan el govern britànic va retornar Hong Kong a la Xina.

Repetició el dia 30.

Sessons Aula de Cinema: Entrada preferent per a alumnes de centres concertats, fins a 10 minuts abans de començar la sessió. **Projeccions-** Cinema Aquitània. Avinguda Sarrià, 33. 08029 Barcelona - Telèfon 93 410 75 90 - Metro: Hospital Clínic (L5) - Autobusos: 6, 7, 15, 27, 32, 33, 34, 41, 54, 59, 63, 66, 67, 68, N3. **Oficines i Biblioteca-** Portal de Santa Madrona 6-8. 08001 Barcelona. Tel. 93 316 27 80. **Arxius-** Gran Via de les Corts Catalanes, 184. 08038 Barcelona. Telèfon: 93 298 82 60. filmtoteca.cultura@gencat.cat, <http://www.gencat.cat/cultura/ijic/filmtoteca>

21:45

Record de Paul Newman:
The Verdict / El veredict
Sidney Lumet, 1982. Int.: Paul Newman, Charlotte Rampling, Jack Warden, James Mason, Milo O'Shea, Lindsay Crouse. EUA. VOSC. 127'

Vegeu el comentari del dia 23.

DILLUNS 29

17:30

Record de Paul Newman:
The Glass Menagerie / El zoo de cristall
Paul Newman, 1987. Int.: Joanne Woodward, John Malkovich, Karen Allen, James Naughton. EUA. VOSE. 134'

Vegeu el comentari del dia 26.

20:00

Record de Paul Newman:
Harry and Son / Harry i fill
Paul Newman, 1984. Int.: Paul Newman, Robby Benson, Joanne Woodward, Ellen Barkin, Morgan Freeman, Ossie Davis. EUA. VOSC. 116'

Aquest film, basat en una novel·la de Don Capite, és un drama intimista on Paul Newman interpreta un obrer de la construcció a l'atur que manté una difícil relació amb el seu fill, un noi que somnia convertir-se en escriptor però que treballa en oficis diversos, la qual cosa és mal vista pel pare. Es tracta del film més personal de Paul Newman, que va dirigir en record del seu fill Scott, mort per sobredosi, i combina amb habilitat sentiments divertits i dramàtics inspirats per les experiències vitals de Newman. En el moment de l'estrena va assolir un èxit discret, tot i que va revalorar la carrera d'alguns dels seus protagonistes, com ara Ellen Barkin i Morgan Freeman.

22:00

El film del mes:
The Ballad of Cable Hogue / La balada de Cable Hogue
Sam Peckinpah, 1970. Int.: Jason Robards, David Warner, Strother Martin, Stella Stevens, Slim Pic-kens. EUA. VOSE. 121'

Vegeu el comentari del dia 22.

DIMARTS 30

17:30

Record de Paul Newman:
Absence of Malice / Absència de malícia
Sydney Pollack, 1981. Int.: Paul Newman, Sally Field, Bob Balaban, Melinda Dillon, Luther Adler, Barry Primus. EUA. VOSC. 112'

Vegeu el comentari del dia 23.

19:30

Record de Paul Newman:
The Sting / L'ensarxada
George Roy Hill, 1973. Int.: Paul Newman, Robert Redford, Robert Shaw, Charles Durning, Ray Wals-ton, Eileen Brennan. EUA. VOSC. 128'

Vegeu el comentari del dia 22.

22:00

Record de Xie Jin:
Yapian zhanzheng / La guerra del opio
Xie Jin, 1997. Int.: Bob Peck, Simon Williams, Philip Jackson, Corin Redgrave, Bao Guoan, Lin Liankun, Lang Shung. La Xina-Japó. VOSE. 107'

Vegeu el comentari del dia 28.

DIMECRES 31

17:30

Centenari de Dana Andrews:
Laura / Laura
Otto Preminger, 1944. Int.: Gene Tierney, Dana Andrews, Clifton Webb, Vincent Price, Judith Anderson, Dorothy Adams, James Flavin. EUA. VOSE. 88'

Vegeu el comentari del dia 24.

19:15

Centenari de Dana Andrews:
Beyond a Reasonable Doubt / Más allá de la duda
Fritz Lang, 1956. Int.: Dana Andrews, Joan Fontaine, Sidney Blackmer, Philip Bourneuf, Barbara Nichols, Arthur Franz, Edward Binns. EUA. VOSE. 80'

Vegeu el comentari del dia 26.

22:00

No hi ha sessió